

BESZÁMOLÓ

AZ ISTVÁN-LÁPAI-BARLANGBAN 1989-BEN VÉGZETT MUNKÁK

Barlangtani Intézet

D-1989-E/4.

* Könyvtára *

TÉRKÉPEZÉS:

Az augusztusban megrendezett Barlangkutató Világkonferencia alatt a barlangban rendszeres túravezetés volt. A látogatók tájékoztatására összeállítottam egy vázlatos atlaszt, amely a barlang áttekintő térképeit (alaprajz és oldalnézet M=1:2000), a barlang és a felszín kapcsolatát (M=1:5000), valamint a részletes lapokat (M=1:500, alaprajz és oldalnézet 7-7' lap) tartalmazza.

Az év során Sánta Sándor és Maucha Gergely készített fotodokumentációt a barlangról.

KIÉPÍTÉS:

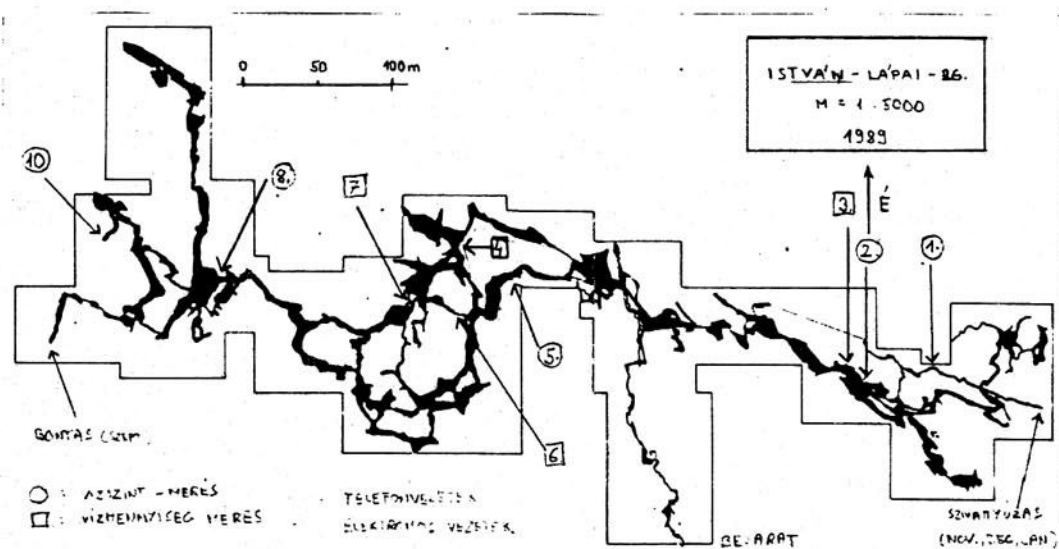
Az év folyamán a lejárati szakasz néhány erősen megrongálódott vaslétráját újakra kellett kicserélnünk. Az előző nyáron kibetonozott bejárati szakaszba új vaslétrákat szereltünk be. A kibetonozott rész alatti két szűkületet decemberben véséssel járhatóbbá tettük. A feltáró munkák elősegítése érdekében augusztusban, majd novemberben és decemberben kb. 1000 m telefon és 800 m elektromos kábelt szereltünk be. Az ehhez szükséges anyagokat és gépeket a Myotis barlangkutató csoport biztosította. (400 m telefontelepek a Debreceni MHSz Könyvbúvár Klubtól.)

VÍZMÉRÉS:

Folytattuk a tavaly júliusban megkezdett vízmerést is. Egy kivételével a barlang összes fontosabb vízmozgását követni tudjuk. A mérés 9 mérőhelyen (4 vízmennyiség, 5 vízszint) történik. Idén júliusig hetenkénti, azóta 2-3 hetenkénti átlagos

sűrűséggel mértünk, ezévbén összesen 32 alkalommal. Két alkalommal kémiai es mikrobiológiai elemzés céljára is vettünk vízmin-tákat, három helyről.

A barlang nehéz járhatósága miatt nagy fáradsággal járó méréseket a Papp Ferenc (Maucha Gergely vezetésével, a Myotis (Ma-roosi Alexander vezetésével), valamint a tatai Megalodus csoport (Sánta Sándor irányításával) tagjai, és e sorok írója végez-ték.

FELTÁRÁS:

Szeptemberben a barlang legnyugatabbra eső pontján próbáltunk bontással továbbjutni, egyelőre sikertelenül.

November és december folyamán két alkalommal kíséreltük meg a keleti alsó végponton lévő szifon leszivattyúzását. Itt 1982-ben Szenthe Istvánnak sikerült légzőkészülek segítségével átjutnia, de a szifont követő aknába könnyűbűvár felszerelésben nem tudott lemászni. Bár az elektromos szivattyúval a szifon vízszintjét sikerült kb. 80 cm-rel csökkenteni, az átjutás csak a következő alkalommal, januárban sikerült. Erről részle-

tesebben még nem tudok írni, mert az új rész felmérése még nem történt meg. Ezeket a munkákat szintén a Papp Ferenc és a Myotis csoportok tagjaival végeztem. A kábelezés és szivattyúzás műszaki irányítója Dolánszky György volt.

TERV 1990-RE:

- A barlang térképének nyomdakész állapotba hozása.
- A vízmérések folytatása.
- A keleti ág új részének felmérése, a továbbjutási lehetőségek megvizsgálása.
- A nyugati és keleti felső járatokból új részek keresése mászással.
- A bejárat közelében levő két víznyelő megbontása a felszínen.

Végezetül még egyszer meg kell köszönnöm a fent részletezett munkákban résztvevő kb. 30 embernek, áldozatos munkájukat. A teljesseg igénye nélkül:

- Barabás Sándor; Barabás Tibor; Dolánszky György; Maria Fekete;
- Holl Balázs; Illés Csaba; Kiss Attila; Lengyel János; Maucha Gergely;
- Maucha Kristóf; Marosi Alexander; Kovács Imre; Orosz Imre;
- Oszkó László; "Piroska"; Pólya Péter; Pusztai Csaba;
- Pusztai Zoltán; Pumb György; Sánta Sándor; Sárvári Miklós;
- Spielmann Edit; Surányi Gergely; Szabó Zsolt; Szegvári Csaba;
- Szilágyi Zsuzsa; Tomcsányi Zsófia; Vasas János.

1990 január 30.

Nagy Mihály Zoltán